चरणौदत्यमानौचनाचितयदिनिदिता॥कुर्वाणादुष्करंकर्ममहिषित्रियकाम्यया॥२४॥ नवैमनस्यंतस्यास्तुमुखभेदोथवाभवत्॥शरीरमग्निनादीप्यजलम ध्येवहर्षिता॥ २५॥ तच्चास्यावचनंनित्यमवर्तद्वदिभारत॥ सर्वथाबदराण्येवपक्तव्यानीतिकन्यका॥ २६॥ सातन्मनसिक्रत्वैवमहर्षेर्वचनंश्वभा॥ अपचह् दराण्येवनचापच्यंतभारत॥ २७॥ तस्यास्त्चरणौवन्दिर्ददाहभगवान्स्वयं॥ नचतस्यामनोदुःखंखल्यमप्यभवत्तदा॥ २८॥ अथतकर्मदृखास्याःप्रीतिश्विभु वनेश्वरः॥ततःसंदर्शयामासकन्यायैह्पमात्मनः॥२९॥ उवाचचसुरश्रेष्ठस्तांकन्यांसुदृढवतां॥ त्रीतोस्मितेशुन्नेन्नत्यातपसानियमेनच॥३०॥तस्माद्यो भिमतःकामःसतेसंपत्स्यतेश्वभे॥देहंत्यकामहाभागेत्रिदिवेमयिवत्स्यसि॥३१॥ इदंचतेतीर्थवरंस्यिरंलोकेभविष्यति॥सर्वपापापहंसुश्रुनामाबद्रपाच नं॥३२॥विख्यातंत्रिषुलोकेषुब्रह्मपिभिरभिप्रुतं॥अस्मिन्खलुमहाभागेशुभेतीर्थवरेनघे॥३३॥त्यकासमर्पयोजग्मृहिंमवंतमरुंधतीं॥ततस्तेवैमहाभागा गत्वातत्रसुसंशिताः॥ ३४॥ वस्यर्थफलमूलानिसमाहर्तुययुःकिल॥ तेषांवस्यर्थिनांतत्रवसतांहिमवद्दने॥ ३५॥ अनावष्टिरनुप्राप्तातदाद्वादश्वार्षिकी॥ ते रुत्वाचाश्रमंतत्रन्यवसंततपस्विनः ॥ ३६ ॥ अरुंधत्यपिकल्याणीतपोनित्याभवत्तदा ॥ अरुंधतींततोदृह्वातीव्रंनियममास्थितां ॥ ३७ ॥ अथागमञ्जिनय नःसुत्रीतोवरदस्तदा॥बाह्मंह्रपंततःरुत्वामहादेवोमहायशाः॥३८॥तामभ्येत्याबवीद्देवोभिक्षामिन्छाम्यहंश्चभे ॥ त्रत्यवाचततःसातंबाह्मणंचारुदर्शना॥ ॥३९॥ सीणोन्नसंचयोवित्रबदराणीहभक्षय॥ ततोबवीन्महादेवःपचस्वैतानिसुबते॥४०॥ इत्युक्तासाऽपचत्तानिब्राह्मणत्रियकाम्यया॥ अधिश्रित्यसमिद्धे म्रौबदराणियशस्विनी ॥ ४१ ॥ दिव्यामनोरमाःपुण्याःकथाःशुश्रावसातदा ॥ अतीतासात्वनादृष्टिघौराद्वादशवार्षिकी ॥ ४२ ॥ अनश्रंत्याःपचंत्याश्रवश्रवं त्याश्रकथाःश्रुभाः॥ दिनोपमःसतस्याथकालोतीतःसुदारुणः॥ ४२॥ ततस्तुम्नयःप्राप्ताःफलान्यादायपर्वतात्॥ ततःसभगवास्रीतःप्रोवाचारुंधतींततः॥ ॥ ४४॥ उपसर्पस्वधर्मज्ञेयथापूर्विममानृषीन्॥ त्रीतोस्मितवधर्मज्ञेतपसानियमेनच॥ ४५॥ ततःसंदर्शयामासस्बस्पंभगवान्हरः॥ ततोबवीत्तदातेश्यस्त स्याश्रचरितंमहत्॥ ४६॥ भवद्रिहिंमवत्पष्ठेयत्तपःसमुपाजितं॥ अस्याश्रयत्तपोवित्रानसमंतन्मतंमम॥ ४७॥ अनयाहितपस्विन्यातपस्तमंसुदुश्रवं॥ अन श्रंत्यापचंत्याचसमाद्वादशपारिताः॥ ४८॥ ा। देह ॥ देण ॥ देट ॥ देड ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४२ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४५ ॥ ४५ ॥ ४८ ॥ ४८ ॥